

Q UÆR E S. II.

476 *An possit quis sine peccato libros heretici per se comburere, si non valeat eos sine suogravi damno aut periculo inquisitoribus consignare?*

R Esp. affirmativè, si timor damni, & periculi sit verus, & prudens, Leander de cens.

tr. 3. disp. 1. q. 72. Bordonus in *Bullam Coenac* cap. I. n. 108. Sanchez, Fagun. Trullench. & alii apud illum. Quia lex humana non obligat cum tanto detrimento: v. n. 271.

477 Sed difficultas est in assignando, cuius mali timor possit ex hujusmodi librorum consignatione contingere: Bordonus cit. ait.

Dicendum existimo excusari eum, non solum qui bona fide à se ipso combureres: sed etiam qui metu poena; aut quia ipse librum componuerit, aut quia sine facultate legerit, vel retinuerit, à se ipso combureres. Nam alias & finis legis habetur, quod scilicet liber supprimitur, & ad simplicem alium obedientia non videtur cum tanto discrimine iste obligandus.

478 Sed rite id non probat Diana cit. his verbis:

Sed ego non video, quare legens hereticum librum absque facultate possit illum comburere, & non potius Confessario prabere, ut illum deferat Inquisitoribus: & sic observabit Constitutiones Pontificum absque periculo, & discrimine suo.

479 Adde, hunc censi sponte comparen-

tem. Hinc Julius III. num. 308. relatus, non confignantes ibi expressos, ex retentione, quam supponit, non præcipit, ut puniantur, sed illis indulget, ut facta consignatione, absque aliqua abjuratione, à censuris, & poenis ex retentione incurris, eo ipso in utroque foro sint absoluti.

480 Melius Leander cit. assignat.

Cum enim Domini Inquisitores, quando liber hereticus illis deferatur, interrogent deferentem, unde illum habuerit, an illo usus fuerit, &c. hinc est, quod aliquando possit contingere, grave aliquod damnum deferentis evenire.

481 Illud mihi verum, quod non potens librum heretici Inquisitori deferre, vel quia ei opportunitas deest, vel quia aliqua rationabilis causa id non permittit, & inde sit adstrictus librum diu apud se retinere, usquequod opportunitas suppetat; tunc potest illum propria auctoritate comburere, quia ex una parte ad impossibile nemo tenetur: v. n. 190. & ex alia melius facit quis comburendo, quam serpente pulchrum visu, sed re pestiferum, apud se, cum sui, aut aliorum periculo, retinendo; sola curiositas humane conditioni novitatis amica connaturalis sufficiens dabit faltem ad legendum impulsus. Cujus autem fortitudinis fe jactabit luteum signum, ut in occasione labendi diu permaneat, ne frangatur, secum? v. n. 365.

P A R S T E R T I A.

De Denunciationibus faciendis pro Confessariis sollicitantibus.

Unum omnino hic monitum volo, Casus nimirum, qui in hac tertia parte exponuntur, figuratos, & fictos fere esse, non veros; & solum apponi, ut sint Confessariis lumen, ac regula ad Sacramentum Pœnitentie studiosè, ac vigilanter tractandum.

C A P U T P R I M U M.

De Bulis, & Decretis circa onus denunciandi Confessarios sollicitantes.

482 **O**nus denunciandi Confessarios sollicitantes ad sanctum Tribunal Inquisitionis, habetur ex Constitut. Pauli IV. 16. Aprilis 1561. Pii IV. 6. Aprilis 1564. Clem. VIII. 3. Decembris 1592. Pauli V. 16. Se-

ptember 1608. & Gregor. XV. 30. Augusti 1621. quæ Bullæ differunt in hoc, quia Pius Clemens, & Paulus comprehendunt solum casum sollicitationis mulierum in actu Confessionis, pro Regnis Hispanie, Portugalie, & Algatariorum; Gregor. vero dilatat, comprehendendo casus sollicitationis cujuslibet personæ, etiam extra occasionem Confessionis, in Confessionario, & pro toto Orbe terrarum; obligando insuper Confessarios.

De Denunc. pro Confess. sollic. &c. Cap. II.

ut pœnitentes de tali obligatione moneant se Gregor. in sua narrativa expressè loquuntur de Sacerdotibus deputatis ad confessiones, unde particulæ posteriores, Omnes, &c. referuntur ad priores, quia relatum est in referente; Barb. axiom. 101.

483 **U**niversi Dominicigregis curam, &c. statuimus, discernimus, & declaramus, quod omnes, & singuli Sacerdotes, tam secularis, quam Regulares cuiuscumque dignitatis, &c. qui personas, quemcumque illi sint, ad dishonesta, sive inter se, sive cum aliis quomodo liber perpetrandam in actu Sacramentalis Confessionis, sive ante, vel post immediatè, seu occasione, vel praetextu confessionis hujusmodi, etiam ipsa Sacramentali confessione non secuta, sive extra occasionem confessionis, in Confessionario, aut loco quocumque, ubi confessiones Sacramentales audiuntur, seu ad confessionem audiendam electo, simulantes ibidem confessiones audire, sollicitare, vel provocare texaverint, aut cum eis illicitos, & dishonestos sermones sive tractatus habuerint, in Officio S. Inquisitionis severissimè ut infra, puniantur &c. mandantes omnibus Confessariis, ut suos pœnitentes, quos noverint fuisse ab aliis ut supra sollicitatos, moneant de obligatione denunciandi sollicitantes, seu ut præfertur, tractantes, Inquisitoribus, seu locorum Ordinariis prædictis. Quod si hoc officium prætermiserint, vel pœnitentes docuerint non teneri ad denunciandum Confessarios sollicitantes, seu tractantes, ut supra, iidem locorum Ordinarii, & Inquisitoribus illos pro modo culpe punire non negligant, &c. Datum Roma, &c. die 30. Augusti 1623.

484 Bulla igitur Greg. XV. est norma, & regula in hac materia, ita ut casus, quin ea comprehenduntur, sint oneris denuntiationis; secus qui aliter. Ut autem distinctius, & clarius procedam, singulas ejus particulæ expendam, proprios singulos aptando casus. Interim Confessarios, qui suo muneri in tam gravi negotio satisfacere cupiunt, ut aures erigant, & studiosè animadvertant hortor.

C A P U T I I.

De prima Clausula.

Omnes, & singuli Sacerdotes.

Q UÆR E S. I.

485 **A**n Sacerdos jurisditione carens, sive eam habere, comprehendatur sub dicta clausula, & sit denunciandus?

Eum non comprehendendi, & non esse exinde denunciandum, tenet Bord. in Trib. fidei cap. 23. num. 64. & Leander de Sacri pœnit. tr. sedis. 23. q. 39. quia allati Pontifices, &c. ip-

se Gregor. in sua narrativa expressè loquuntur de Sacerdotibus deputatis ad confessiones, unde particulæ posteriores, Omnes, &c. referuntur ad priores, quia relatum est in referente; Barb. axiom. 101.

486 Resp. tamen, omnino comprehendendi, & esse denunciandum ex vi Bullæ Gregor. Diana. p. 4. tr. 6. ref. 8. Castropal. quia per particulæ Omnes, & singuli, comprehendit omnes Sacerdotes tam distributivè, quam collectivè, ut nullus, qui sit Sacerdos, excipiat; simplex autem Sacerdos non approbat, fingens esse approbatum, vere, & propriè est Sacerdos, adeoque comprehenditur; nam eo ipso, quod fingit esse approbatum, habetur finis à lege Greg. expressis, ne pro medicina venenum, pro pane aspidem porrigit, in Ecclesiæ perniciem. Et ita, si pœnitens accedit pro confessione ad simplicem Sacerdotem, quem putat esse Confessarium, ille vero eam linquens in bona fide excipiat, & in confessione, aut immediate post, vel ante, etiam confessione non secuta, aut absolutione non data, sollicitet, est denunciandus. Suam sententiam revocat Bord. in man. consult. de anno 1693. sett. 25. num. 5.

487 Ad rationem in oppositum. Greg. in principio Bullæ loquitur de Sacerdotibus deputatis, non ex propria mente, sed referendo ex prefe dispositiones suorum antecessorum, qui de deputatis loquuntur, illasque confirmat & post earum confirmationem, in odiū tanti sacrilegii, motu proprio dilatat onus denunciandi tam quoad casus; quam quoad personastam sollicitatas, quam sollicitantes, quod ut vidi mus n. 482. alii Pontifices non fecerunt: uade dispositio Greg. referunt ad Sacerdotem deputatum, non sub restrictione vere deputati, sed sub universalitate veri Sacerdotis: & quia simplex Sacerdos fingens se deputatum ad confessionem, est vere Sacerdos, ideo comprehenditur sub lege Greg. tun quia leges intelligendi sunt secundum proprietatem verborum, l. non aliter, ff. do legat. 3. leg. fin. C. de his, qui ven. Gloss. addit. Clem. II. de rescript. Batb. axiom. 122. & lex generaliter loquens, generaliter est intelligenda, l. de pretio, ff. de publica in rem alt. ex cap. solita de major.

488 Nec officit, quod à simplici Sacerdote non fieret Sacramentum, præfertim si non absolveret: 1. quia accusatio est Sacramentalis, quantum sufficit ad obligationem sigilli Sacramentalis; 2. quia Greg. non requirit confessionem, ut patet per illas particulæ: Confessio non fecit; v. n. 536.

Q U A E R E S. II.

489 An mandans, fingens se Sacerdotem, & interpres, si sollicitent, sint denunciandi?

Mandante Confessario, ut pro se sollicitet pœnitentem: eum, qui se fingit Sacerdotem, cum non sit; & interpretem confessoris, si sollicitent in actu confessionis, aut immediate, vel post, esse ex vi harum Bullarum denunciando, afferunt Freiras, Escobar & Trinacrius; quia habetur finis legis, quod porrigit pro pane aspidem, in Ecclesiæ perniciem. Specialiter de mandante suadetur, quia qui per alium aliquid facit, est perinde ac si per ipsum faciat. Et interpres participat de actu Sacramentali, quatenus ad sigillum tenetur.

Resp. non esse ex vi harum Bullarum denunciando, cum Diana p. 10. tr. 14. ref. 42. p. 1.

tr. 4. ref. 15. p. 4. tr. 5. ref. 9. Leandro de sacr.

Pœnit. tr. 3. disp. 13. à q. 36. Castrop. tom. 1.

tr. 4. disp. 9. p. n. 5. & nonnullis apud ipsos.

Probatur, nedum quia odia sunt restringenda, sed etiam ex proprietate verborum legis. Nam

lex expressè loquitur de Sacerdote, qualis non

est Sacerdos fictus. Item de Sacerdote gerente manus Confessarii, cujusmodi non est mandans, aut interpres. Nec officit, quod mandans,

aut interpres sit Sacerdos, aut Confessarius:

quia materialiter se habet, cum possit esse laicus.

Tum quia interpres se tenet ex parte pœnitentis, non Confessarii, nam eo pœnitens

uitur quando deficiente copia Confessorum,

Confessarius, qui suppetit, est ejus lingua ignarus;

& cum onus denunciandi sit expressè impositum contra Confessarium sollicitantem,

non contra pœnitentem sollicitatum, interpres

solicitanus non comprehenditur.

Ratio in contrarium non obstat, quia licet militet idem finis, non militat eadem pœna,

quoniam lex eos non expressit, cum potuisse,

quod indicat eos comprehendere noluisse,

juxta illud, Lex, si aliud volueris, expressisset.

l. un. §. fin. autem, C. de cauac. toll. l. si servum, ff.

de acquir. hered. §. Prætor. v. non dixit, C. Au-

dientiam 21. de decim. Pelliz tr 6. cap. 2. n. 123. &

cap. 9. n. 24. item ex reg. juris in 6. reg. 15. In diuisi-

non valer argumentum de casu expresso ad casum

non expressum, de persona ad personam, ex identita-

te, aut similitudine rationis: nam expressio ra-

tionis non extendit legem, quia lex odio

non minus pendet à voluntate legislatoris,

quam ab ejus ratione. Rodr. tom. 1. q. 11. art. 6.

§. 14. & q. 47. art. 1. in fine, Port. ver. lex in ad-

dit. n. 13. Bord. tom. 4. p. 3. ref. 149. n. 59. & Com.

Ex his sequitur, quod laicus, aut Clericus;

non Sacerdos fingens se Sacerdotem & Con-

fessarium, si sollicitet, non sit denunciandus; benè verò Sacerdos, si fingat se Confessarium, secùs, si non fingat se Confessarium. Tancr. tom. 4. tr. 1. de pœnit. q. 21.

490 Dico tamen, eos esse ex alio capite, & ex aliis Bullis denunciando. Leander cit. & Diana p. 9. tr. 9. ref. 32. quia sunt suspecti in fide quatenus abutuntur Sacramentis, non minùs, quam qui abutuntur hostia consecrata ad thesaurum inveniendum. Maximè ex Constit. Greg. XIII. contra eos, qui se Sacerdotes simulantes confessiones excipiunt. Requiritur autem, ut absolutionem etiam dederint; quia non censentur Sacramentum Pœnitentia administrasse, si absolutionem non dederint. Castrop. cit.

Q U A E R E S. III.

491 Confessarius sciens hoc manè tali hora Ca-
tharinam ad ipsum accessuram pro confessione; po-
nit in Confessionario non Sacerdotem, fingentem
se Confessarium, qui mulierem accedentem solli-
citavit ut rem haberet cum ipso Confessario, An sit
denunciandus?

REsp. pœnitentem non teneri denunciate

solicitantem, quia non erat Sacerdos; nec ipsum Confessarium, quia est mandans,

juxta dicta n. 9. Tancr. tom. 4. de pœnit. tr. 1. q. 13.

Si vero, quando fuit actus sollicitationis, si-
ve in actu confessionis, sive proximè ad con-
fessionem, sive in Confessionario, Confessar-
ius fuit præsens, tunc est denunciandus, non
minùs, quam si dedisset mulieri scripturam solli-
citacionis domi legendam, ex n. 567. quia tunc ip-
se loqueretur inhonestà cum muliere, mediante
alio tanquam instrumento sibi conjuncto, plus
quam media scriptura. Tancr. cit.

Q U A E R E S. IV.

492 Confessarius casu audivit confessionem ca-
jusdam mulieris, quam ipsa faciebat cum alio
Confessario, & cognoscens inde mulierem facilem
ad peccata carnis, illam est immideatè insecurus
post confessionem, & ab ea inhonestà requisivit.
An denunciandus?

REsp. non esse denunciandum, Tancr. cit.
q. 27. quia Bullæ loquuntur de Sacerdote
audiente Confessionem, ut Confessario. Hic au-
tem audivit furtim confessionem factam cum
alio Confessario, & non ut Confessarius; mate-
rialiter enim se habet, quod sit Confessarius,
quoniam talis auditor poterat esse laicus.

Eadem ratione Diana pars. 10. tr. 14. ref. 42.

§. unde ait, non esse denunciandum, qui ta-

ctibus, aut signis provocat mulierem, dum

alteri

De Denunc. pro Confess. sollicit. &c. Cap. IV.

581

alteri confitetur, quia licet inferat injuriam
Sacramento, non infert ut Confessarius, sed
ut extraneus, qui potest esse laicus.

Q U A E R E S. V.

493 An Confessarius sollicitans teneatur de-
nunciare se ipsum?

REsp. non teneri, Leand. cit. q. 43. Diana
p. 1. tr. 4. ref. 8. quia nemo tenetur prode-
re se ipsum, ex cap. Aliquando, de pœnis dist.
1. v. nu. 609. & quilibet à denunciando excusatur,
quando ex denunciatione probabilitè
& prudenter timet periculum propriæ famæ,
vite, honoris, &c. quia præcepta humana
non obligant cum gravinocumento. Leander
cit. q. 44. Peyr. & ali apud ipsum.

Q U A E R E S. VI.

494 An mulier sollicitans sit denuncianda?

REsp. negativè, quia lex Confessarium,
non pœnitentem sollicitantem exprimit.
Hinc roboratur resolutio n. 488. Imò mulier de-
nunciando, si ipsa consensit, non tenetur suum
manifestare consensum; quia materia denuncia-
tionis est sollicitatio, seu actus inhonestus Con-
fessarii, minimè mulieris, seu pœnitentis.
Constat ex Bulla Greg. nu. 483. Diana p. 1. tr. 4.
ref. 23. Bord. in man. consult. selt. 25. n. 168.

C A P U T III.

De secunda Clausula.

Personæ, quacumque illa sint.

495 Sub quibus terminis, ex proprietate

verborum, veniunt foeminae, & ma-
res; puellæ, & pueri rationis inexpertes; so-
lent enim (ut advertit Bord. cit. n. 19.) parentes
suos filios quinque aut sex annorum præsen-
tare Confessarii, ut illos ad hoc Sacramentum
paulatim allicant; unde si tunc Confessarius
aliquem puerum aut puellam ex istis solli-
citet, est omnino denunciandus.

C A P U T IV.

De tertia Clausula.

Ad inhonestā.

496 **N**omine inhonesti veniunt solum actus
venerei. Unde Confessarii sollicitan-
tes in Confessione pœnitentes ad alia crimi-
na, puta furti, homicidii, non sunt denun-

ciandi. Diana p. 1. tr. 4. ref. 20. p. 4. tr. 5. ref.
17. & ex praxi DD. Inquis. idque ex vi Bul-
la Greg. Ex alio autem capite sunt suspecti
de hæresi, & cognoscuntur ab Inquisitoribus,
ex abuso scilicet Sacramenti. Bord. in man.
consult. selt. 45. n. 122.

497 Sollicitatio igitur, quæ onus denuncia-
tionis parit, est tentatio à Confessario adversus
pœnitentem facta ad inhonestā. Ad inhonestā
tentare dicitur provocando, invitando aut
alliendo verbis aut signis de se ordinatis ad
actus venereos. Signa sunt oscula, tactus im-
pudici etiam sui Confessarii, tactus manu-
num pœnitentis sine causa, missio osculi ma-
nibus, studiosa compressio pedis, aut oculi,
& similia signa amatoria, quibus amantes uti
solent ad invitandum, aut alliciendum ali-
quam personam ad sui amorem.

498 Quod est verum, etiam si sollicitatio
fiat per signa venialiter inhonestā, nempe leviter
indicativa amoris lascivi, quia licet tales
actus sint ex se leves, ex circumstantia tamen
temporis ministrandi Sacramentum, cum qua-
sunt conjuncti, sunt graves, & mortales, ac
proinde pariunt onus denunciationis. Leander
cit. q. 12. Diana p. 10. tr. 14. ref. 44. contra Sousa,
Castropal. & Tancr. de pœnit. tr. 10. q. 10. tom. 4.
dicentes, non esse denunciandum Confessarii,
si pœnitentem tactibus ex se honestis
tangat, solum ex circumstantiis venialibus, &
pœnitens cognoscat Confessarium non habe-
re animum ulterius progrediendi, nec ipsam
habere periculum consentiendi in grave pec-
catum: quia excommunicatio major in edicto
fulminata non fertur, nec ligat, nisi pro culpa
mortali. At hoc fundamentum ruit, quia hujus-
modi actus, alias leves, esse graves ex circum-
stantia ministerii, probatum est in tom. 1. de voto.

499 Ad onus denunciandi non requiritur,
quod sequatur principalis effectus, per sollicita-
tionem intentus, aut quod persona sollicitata
consentiat; sed sufficit, quod sit attentatus, ut
constat ex verbis frequentibus Bullæ. Sollicitare
vel provocare tentaverint: v. n. 547.

Q U A E R E S.

500 Confessarius in confessione mulierem, que
de tepido mariti amore querebatur, docuit arti-
ficia pluresque modos inhonestos allestitos, & re-
media quedam applicanda vasi, pariter ad al-
liendum maritum: An sit reus sollicitationis,
& denunciandus?

REsp. affirmativè; quia docuit meretricia
cum alio perpetranda. Item quia locu-
sus est provocativa ad motiones carnales in
se ipsis.

O. 3. C. A.

Examen Ecclesiast.

C A P U T V.

De quarta Clausula.

Sive inter se, sive cum aliis quomodo libet
perpetranda.

501 **P**otest Confessarius poenitentem sollicitare ad inhonestata, sive secum, sive cum aliis habenda, gerendo munus infame lenonis. Uno autem, vel altero modo sollicitet, est denunciandus, etiam si poenitentem sollicitet, ut ipsa cum alia mediet pro fornicatione. Et Com.

C A P U T VI.

De quinta Clausula.

In actu Sacramentalis Confessionis, sive ante,
vel post immediatè.

502 **Q**uid sit sollicitare in actu sacramentalis confessionis, constat. Quid verò sit ante, vel post immediatè, est difficultas, quæ declaratur per sequentes casus.

Ex vi Bullæ Greg. non est denunciandus Confessarius sollicitans in aliis Sacramentis, nempe in administratione Baptismi, Matrimonii, &c. quia nulla de iis fit mentio. Diana. 4.p. tr. 5. ref. 16. Leand. cit. q. 10. qui advertunt, eum esse denunciandum Superiori, ut corrigitur, ut abusor Sacramenti, ob quod est suspectus de hæresi.

Q U A E R E S I.

503 Confessarius post auditam confessionem mulieris accedit ad ejus domum, ibique, aut in inservire illam sollicitat: An sit denunciandus?

A Ffirmat Lezana in summ. q. regul. c. 19. n. 34. A Peyr. & Hurtadus de matrim. qui præser-tim ait, peccatum carnis à Confessario cum poenitente commissum intra 24. horas post confessionem, esse casum denunciationis.

Negativè respondeo cum Leandro cit. q. 28. Diana, Castrop. & aliis. Ratio est, quia non sollicitat in actu, aut in loco confessionis, nec simulat confessionem, ut constat; nec ex praetextu confessionis, quia præcedens confessio non fuit velata, sed vera; nec occasione confessionis, quia occasio confessionis dicit invitationem, atque etiam provocationem ante actum confessionis, ut in n. 509. quæ non habentur in casu. Et licet ad id interius sit motus in actu confessionis, ex quo mulierem illam audivit, aut vidit; id tamen per nullum signum externum

expressit, quod requiritur, ut poenæ humanæ subjiciatur. Nec denique quia immediatè post, in quo solum est difficultas. Nam per cit. Doctores, & per ipsum Hurtadum de justitia, fol. 299. illa sollicitatio dicitur facta immediatè ante, vel post confessionem, quando inter confessionem, & sollicitationem, nec poenitens, nec Confessarius divertitur ad aliud loquendum, vel faciendum; unde si data absoluzione Confessarius, aut poenitens ad extraneos actus se diverterit, v.g. audiendo Missam, &c. & sic diversus foemina sollicitet, non dicetur sollicitare immediatè post confessionem; cum ergo hoc totum eveniat in casu, non erit causus denunciationis: v. n. 520.

504 Id confirmat Bord. in Trib. fidei, c. 23. n. 35. cum Carena, & aliis, dicens, ly immediatè ante, incipere, quando poenitens primò petit confessionem, vel ad eum jam expositum in Confessionali accedit, & definit quando narrare incipit; unde intra illud spatium sollicitans, dicitur sollicitare immediatè ante confessionem: si verò Confessarius videns mulierem in fallo genuflexam, sollicitet, non dicetur sollicitare immediatè ante, cum non sollicitet intra illud spatiuum. Ly immediatè post, incipit à data abolitione, & definit, postquam poenitens recessit è conspectu Confessarii, genuflectendo extra locum confessionis in alio loco, ut solet: & tunc Confessarius è suo loco recedens, si accedit illic, & sollicitet, non dicetur sollicitare immediatè post confessionis actum: & ita multò minus, si in itinere, aut in domo: item Bord. n. 37. addit, Confessarium dici sollicitare immediatè ante, quando sollicitat poenitentem ante se constitutum, & genuflexum; minimè, si ante, licet petierit confessionem. Nec dici sollicitare immediatè post, si eum sollicitet, postquam immediatè recessit à Confessarii pedibus: v. n. 568.

Cæterum sententia affirmativa valde mihi arridet, si sollicitatio contingat eodem die, & ex peccato carnis in confessione auditio, quia videtur facta occasione confessionis, qua cognovit poenitentem proclivem ad venerem. Et cum sit facta eodem die, dicitur facta in continentia, unde licet non sit immediata, est proxima confessioni: & ita tenet Bord. in man. consult. selt. 25. n. 38.

Q U A E R E S II.

505 Mulier ad Confessionem accessit, Confessarius autem ante Crucis signum eam prævenit, & dilata in aliud tempus confessione, illam sollicitavit: An sit denunciandus?

R Esp. Affirmative, Diana, & Com. nam tunc dicitur sollicitare immediatè ante,

quia

De Denunc. ad Monit. &c. Cap. VI.

583

qua post accessum poenitentis ad Confessarium expositum. Nec officit, quod confessio non sit secuta, quia in Bulla expresse habetur quod Confessarius sollicitans sit denunciandus etiam ipsa Sacramentali confessione non secuta, n. 321.

Q U A E R E S III.

506 Confessarius immediatè post Confessionem dixit mulieri: Expecta me paulisper in Ecclesia; ipse autem à loco Confessionis secedens, ad aliud opus se divertit, tandem redit, & eam inveniens sollicitavit. An sit denunciandus?

R Esp. esse denunciandum, si quando ad mulierem redit, nullo habito cum illa tractatu antecedenti honesto, eam sollicitavit, quia hæc sollicitatio habet initium à confessione immediatè post.

Si verò ante sollicitationem habuit tractatum de aliquo serio & reali negotio, & post illum accidat sollicitatio, tunc est necessaria distinctio: vel enim sollicitatio incepit à muliere, quatenus hæc primò Sacerdotem provocavit ad inhonestata, vel incepit ab ipso Confessario. Si primum, Confessarius correspondens provocati mulieris non est denunciandus: benè verò si secundum. Quia in primo casu dignoscitur, quod verba illa: Expelta paulisper, non fuerint ordinata ad sollicitationem, sed hæc per accidens, & independenter ab illis contigerit. In secundo autem dignoscitur, quod fuerint ordinata ad inhonestata, & quod tractatus antecedens fuerit artificiosè factus à Confessario ad palliandam sollicitationem, quoniam exitus acta probat: nec juvat, quod Confessarius reverà, quando dixit Expelta, habuerit intentionem solum tractandi negotiorum, non sollicitandi, licet postea per accidens sollicitaverit: non juvat, inquam, si fuit primus ad sollicitandum; quia Ecclesia judicat de extrinseco, n. 507. & 559.

Quod si præfatus Confessarius non accessit tunc ad Ecclesiam, ubi & quando dixit se expectandum, sed sequenti die eam provocavit ad inhonestata, videtur, quod non sit denunciandus, quia provocatio est à confessione remota, & prava illa intentio potuit contingere nocte intermedia; v. n. 511. Tum quia, incontinenti falla non dicuntur, die interposta, leg. Quod ait 23. S. Quod, ff. ad l. Jul. de adult. Bord. in man. consult. selt. 25. n. 31.

Q U A E R E S IV. TRIA.

1. Confessarius statim post confessionem duxit ad cubiculum puerum, & sollicitavit.

2. Confessarius statim post confessionem dixit

puero; Veni hodie in meam domum, & tradam tibi chirographum tuæ Confessionis. Accessit puer, & Confessarius eum sollicitavit.

3. Confessarius poenitenti penitentiam impo-suit, ut ab ipso Confessario domi nuda disciplina flagellis afficeretur, & id accidit: An hujusmodi Confessarii sint denunciandi?

507 R Esp. Affirmative cum Diana 4.p. tr. 4.ref. 11. Leander cit. q. 35. quia isti, & similes casus ratione dependentia includunt confessionem, & hujusmodi sollicitationes habent initium ex confessione per signum externum per se ordinatum ad inhonestata, datum in primo, & secundo immediatè post confessionem, in tertio verò casu datum in ipso actu confessionis, nam poenitentia est per se annexa actu confessionis. Quod tale signum externum sit per se ordinatum ad inhonestata, patet ex exitu; quoniam exitus acta probat. Item in primo casu sollicitatio est immediatè post confessionem, quia nil mediatur inter ipsam, & confessionem: nisi ipsa conductio ad effectum sollicitationis. Et hac ratione Confessarius, qui dat mulieri immediatè post confessionem schedulam sollicitationis domi legendam, est denunciandus, Leander cit. q. 25. contra Castropal. v. n. 562. & ex simili ratione denunciandum diximus Confessarium, qui sciens foemina ad ipsum accedere pro confessione, ita ut velit statim confiteri, ipse verò eam statim præveniens sollicitet. Aut si mulieri confessionem petenti confessionem dissuadeat, & sollicitet; quia immediatè ante sollicitat. Eadem ratione denunciandus est Confessarius, si in confessione suadeat mulieri, ut sibi domi verenda ostendat, quæ infecta morbo dixit; hujusmodi enim sunt actiones inhonestata, à confessione per actum externum dependentes.

Q U A E R E S V.

508 Confessarius auditam Confessionem nihil dixit puer, sed ipsem postea rulit in ejus domum chirographum confessionis, & de inhonestis egit: An denunciandas?

R Esp. Non esse denunciandum, juxta dicta in n. 503. si nihil de hac delatione dixit puer in confessione. Bord. n. 57. quia tunc sollicitatio non est immediata, & proximè pendens à confessione, sed remotè. Esset autem denunciandus, si proximè ad confessionem dixisset puer: Ego ducam in rui domum chirographum confessionis, etiam si suam mentem inhonestam non expressisset, ob rationem de n. 507. v. n. 568.